

Кожне підприємство, яке прийняло рішення про виробництво якісної продукції, повинно в першу чергу здійснити маркетингове дослідження ринку з метою врахування побажань споживачів щодо якісних характеристик продукції [2, с.58-59].

Загалом, проблема забезпечення належної якості продукції є комплексною та потребує системного підходу до її вирішення. Лише висококваліфіковані фахівці, які володіють сучасними методами управління якістю незалежно від того, в якому секторі вони працюють (державному чи приватному), зможуть реалізувати основні принципи успішного управління якістю на практиці.

Таким чином, кожне вітчизняне підприємство в сучасних умовах нестабільності зовнішнього оточення повинно шукати нові шляхи покращення ефективності своєї діяльності, а одним з таких напрямків вдосконалення є формування і впровадження системи менеджменту якості.

Використані джерела

1. Білан О.С. Проблеми формування і впровадження системи управління якістю на вітчизняних підприємствах. Вісник Одеського національного університету. Сер. : Економіка. 2015. Вип. 1/1, т.20. С. 64-67.
2. Білан О.С. Якість продукції як ключовий чинник забезпечення конкурентоспроможності підприємства. Соціально-економічні проблеми і держава. 2014. Вип. 2 (11). URL: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2014/14boszkr.pdf>
3. Євтушевський В., Махініч Г. Сучасний стан та проблеми забезпечення якості продукції на вітчизняних підприємствах. URL: http://bulletineconom.univ.kiev.ua/articles/2009/107-108/Current_state_and_problems_of_product_quality_provision_at_domestic_enterprises_14232.pdf
4. Калініченко О.І. Удосконалення механізму підвищення конкурентоспроможності промислового підприємства залізничного транспорту на основі покращення якості продукції. URL: <http://pte.diit.edu.ua/article/download/16753/14274>

Сернецький Віктор

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри економіки та економічної теорії Фаріон М.М.)

РЕФОРМА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ, ЇЇ ВПЛИВ НА ПРЯМІ ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ

На сучасному етапі розвитку української державності актуальним питанням є децентралізація повноважень та ресурсів, їх перерозподіл між центральними та місцевими органами влади на користь останніх. В процесі реформування важливим залишається збереження рівноваги між покладеними

на окремі органи влади повноваження та можливість їх здійснення. Беззаперечно важливим у здійсненні децентралізації влади, залишається заохочення інвестицій у розвиток територіальних громад та економіки країни.

Реформа децентралізації в Україні розпочалася у 2015 році, впродовж чотирьох років впровадження, можна виділити декілька основних здобутків даної реформи, яка ще триває: скорочення місцевих органів самоврядування через їх кількісне об'єднання, перенаправлення коштів із районних бюджетів в бюджети об'єднаних територіальних громад, розвиток інфраструктури, яку ставить перед собою реформа.

Впродовж 2015-2018(3 квартал) на території України сформовано 3796 об'єднаних територіальних громади, що становить 35% від кількості рад базового рівня станом на 01.01.2015 р. та охоплює 35% від загальної площі країни (без врахування тимчасово окупованих територій), на території яких проживає 7 млн. осіб (20% населення держави).

Реформи децентралізації мають позитивний ефект на інвестиції, що надходять в Україну, динаміку дії даної реформи відображено на (рис. 1). Варто також відмітити, створення ОТГ все більше поширюється Україною, незважаючи від географічного розташування місцевих органів самоврядування.

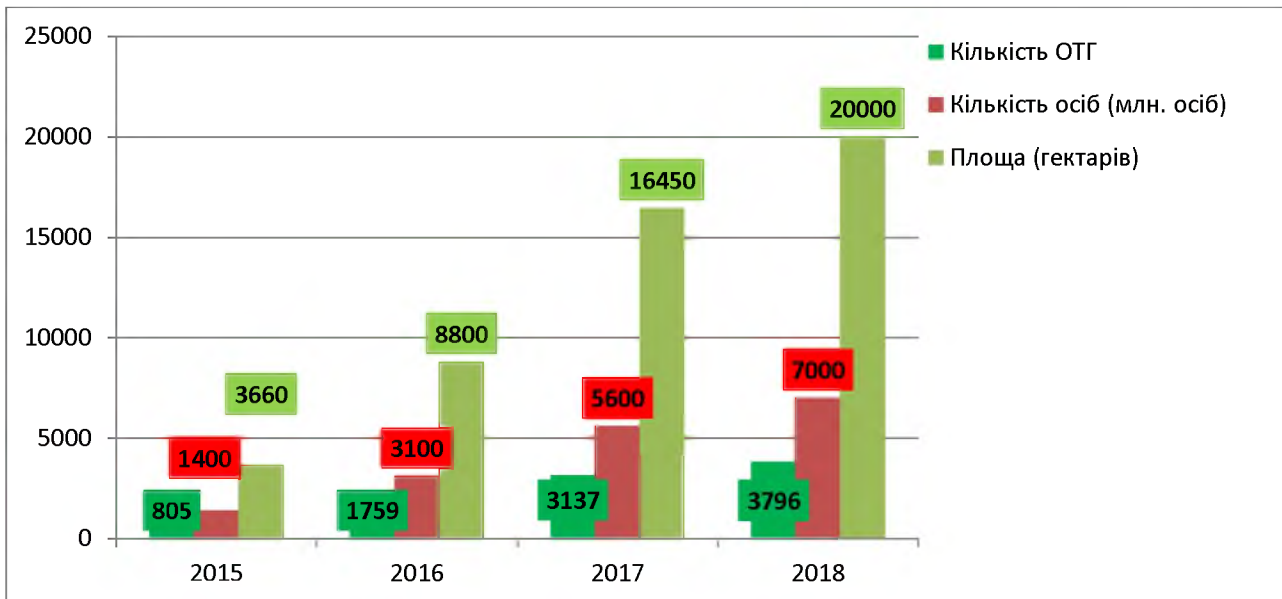

Рис. 1 Динаміка формування ОТГ в Україні впродовж 2015-2018 рр.

Наведено за [1].

Так в період 2010-2012 року спостерігається зростання надходжень, проте така тенденція завершилась в 2013 році та досягла свого мінімуму в 2014 році в період політичної та економічної кризи в країні спричиненої агресією та окупацією окремих районів держави. У наступні роки динаміка надходжень іноземних інвестицій має вигляд хаотичного характеру від стрімкого зростання

в 2014 та 2015 роках до помірного спаду в 2017 та 2018 роках [2].

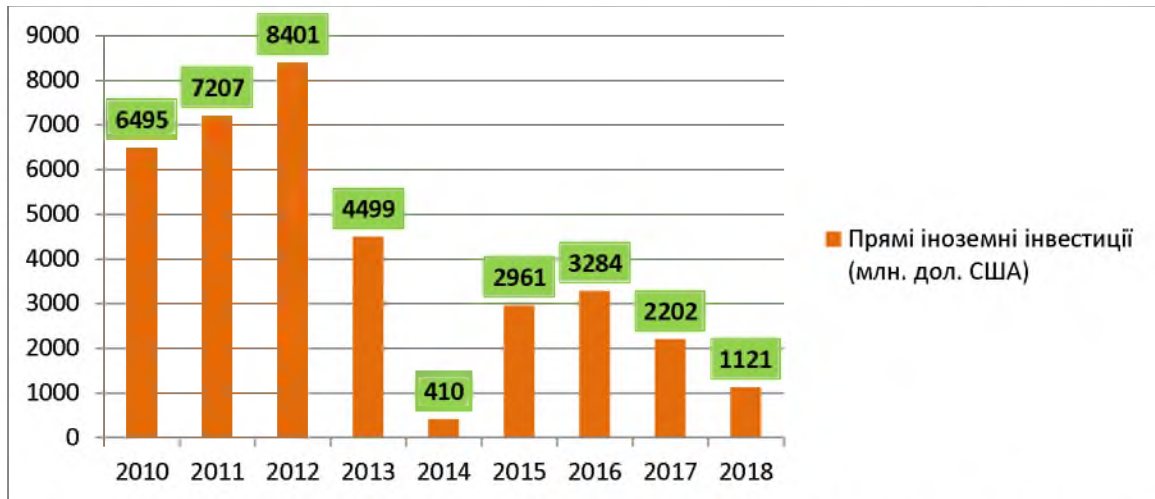

Рис. 2 Динаміка надходжень прямих іноземних інвестицій в Україні впродовж 2010-2018 рр.

Наведено за [2].

Отже, із рис. 2 проглядається тенденція до скорочення іноземних інвестицій в українську економіку. Усе це спричинено макроекономічними чинниками, які не приносять довіру інвесторам вкладати свої кошти в економіку країни, що має відкритий військовий конфлікт на сході країни, корумповану державну та судову системи, недовіру та затягнуті реформи основних інститутів країни.

На основі цього важко оцінити вплив реформи децентралізації на динаміку інвестиційних надходжень в державу, адже перш за все інвестору потрібно впевнитися у збереженні та примноженні своїх активів, які він вкладає в той чи інший сектор економіки. Об'єднані територіальні громади на основі своїх можливостей створюють майданчики для реалізації інвестиційних проектів, які і справді мають амбітні перспективи та є цікавими для потенційного інвестора: розвинута інфраструктура регіонів, дешева кваліфікована робоча сила, сприяння керівників ОТГ у погодженні дозвільних документів.

Використані джерела

1. Децентралізація в Україні. URL: <http://decentralization.gov.ua>
2. Міністерство фінансів України. URL: index.minfin.com.ua